

community

The New Apostolic Church around the world

01/2015/HR

Naše Geslo 2015

Radost u Kristu

Ispit, promjena i obnova:
služba Božja u Luxembourggu

Katekizam u pitanjima
i odgovorima

Globalna zajednica u fokusu:
pregled Crkvenih medija

New Apostolic Church
Internatonal

Širom svijeta

Draga braćo i sestre u čitavom svijetu,

Radujem se što Vam mogu predstaviti novi međunarodni časopis za članove Novoapostolske Crkve. Časopis „Community“, prvi broj kojega upravo čitate, izlazit će ubuduće svako tromjesečje i treba stići, bilo u tiskanom obliku bilo online, po mogućnosti u svako novoapostolsko domaćinstvo širom svijeta. Engleski naslov „community“ na trostruki je način ujedno i program novog časopisa.

- **Komunikacija (engleski: communication):**
Novi časopis za članstvo treba pomoći da važne obavijesti – bilo sa službi Božjih, o nauci, o aktualnim događajima ili o crkvenim razvojjima, - stignu po mogućnosti do svih Vas, draga braćo i sestre.
- **Jedinstvo (engleski: unity):** Mi imamo jednu vjeru i jedan cilj. Stoga je važno da svi budemo na približno istoj razini spoznaje o nauci kakvu slušamo na službi Božjoj i u njezinoj primjeni na svakodnevni život. Tako želimo jačati temelj međunarodne Crkve i poticati njezino jedinstvo.
- **Zajedništvo (engleski: community):** Mi smo međunarodna zajednica s mnogim društveno i kulturno uvjetovanim razlikama. Izvještaji o šarolikom životu zajednica širom zemaljske kugle trebaju pridonijeti boljem međusobnom upoznavanju i razumijevanju. Tako se treba međunarodna zajednica još snažnije nego do sada zblížiti i zajedno rasti.

Nekima od Vas će možda nedostajati časopis

„Naša familija“. Došli smo međutim do saznanja da na taj način ne možemo više doprijeti do tako mnogo braće i sestara kao u proteklim desetljećima. Stoga se Skupština okružnih apostola u jesen 2013. godine u Kanadi odlučila za novi koncept komunikacije. Pored ovog časopisa za članstvo postoji još i online informativni magazin nac.today koji će Vam dnevno donositi vijesti iz novoapostolskog svijeta.

Neka nas ove novine – u skladu s aktualnim geslom godine – „Radost u Kristu“ ojačaju i neka nam pomognu da se malo približimo našem zajedničkom cilju. Nadam se da Vam i ova godina protiče u tom duhu te Vam za predstojeće razdoblje želim obilje radosti, rasta u Isusovom duhu kao i blagoslov Svevišnjega.

Jean-Luc Schneider

Ispit, promjena, obnova

Biblijska riječ iz Poslanice Rimljanima 12, 2

*„Nemojte se približavati ovome svijetu!
Naprotiv, preobličavajte se obnovom
svoga uma da možete uočavati što je
volja Božja: što je dobro, ugodno i
savršeno.”*

Draga braćo i sestre, cijenjeni gosti, ovdje i u priključenim zajednicama. Radujem se što danas mogu biti u Luksemburgu sa svojom braćom i sestrama i da smijemo učiniti još jedan korak u ovoj godini koja treba biti godina radosti u Kristu. Mnogi su mi se već javili s porukom: „Godina radosti započinje dobro. Jesi li vidio što se sve već dogodilo?” Unatoč svemu, braćo, ostajemo pri svom naumu da se ove godine želimo radovati u Kristu. A to i možemo. Prvo, jer će nam dragi Bog uvijek iznova davati lijepe darove kojima ćemo se moći radovati. Unatoč i teškim danima, koji nikoga od nas neće mimoići. Svatko od nas ima poneki težak dan – pa i u ovoj godini. Ipak se možemo radovati. Ta radost nema ništa zajedničkog s vedrim raspoloženjem, hvaljenjem i slavljenjem; dok se radujemo, možemo doživjeti da nam je Gospodin Isus sasvim blizu upravo u trenucima kušnji i ispita. Jer posebna je radost kada osjetimo da nam je dragi Bog blizu. Jedan razlog za radost imamo uvijek – za dobrih i manje dobrih dana - a njega je spomenuo sam Gospodin Isus: „Radujte se što su vama imena zapisana na nebesima” (usp. Luka 10, 20). Jučer smo razgovarali s djecom što je to nebo. Diskusija je bila veoma zanimljiva. Ne bih se sada želio osvrnuti na to. I sami možete jednom razmisliti o tome. „Radujte se što su vaša imena zapisana na nebesima.” Što to znači? To znači da je Gospodin Isus umro za nas da imamo pristup u zajedništvo s Bogom. On je otišao tamo prije nas: „Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja” (Ivan 14, 3). Kako da si to zamislimo? Nekoliko sam puta već rekao djeci da je to jednostavno: Prilikom nekih velikih manifestacija, na primjer prije neke svečane službe Božje, na kojoj se očekuje mnogo ljudi pošalje se tamo nekoga prije i kaže mu se: „Hodi i čuvaj mi slobodno jedno mjesto!” Stigavši u crkvu, taj stavi na stolicu pored sebe pjesmaricu, svoju ručnu torbicu ili nešto slično. Ako netko dođe i želi sjesti, jednostavno mu kaže: „To je mjesto zauzeto!” - „Kako to?” – „To je za mog prijatelja!” Mjesto ostaje slobodno. A kad zatim onaj dođe, kaže mu se: „Ovo je tvoje mjesto!” Upravo je tako napravio i

„Naša su imena zapisana na nebesima, jer je Gospodin Isus za svakoga od nas predvidio jedno mjesto u zajedništvu s Bogom.”

Gospodin Isus. On se vratio k Ocu i drži za tebe i za mene slobodno mjesto i kaže: „To je mjesto moga brata, to je mjesto moje sestre, predviđeno je za njega, predviđeno je za nju!” Naša su imena zapisana na nebesima, jer je Gospodin Isus za svakoga od nas predvidio jedno mjesto u zajedništvu s Bogom. Ako o tome razmislimo, imat ćemo razloga za radost.

Pročitao sam iz Svetog pisma dobro poznatu i uvijek aktualnu riječ. Pavao piše Rimljanima: „Nemojte se približavati ovome svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma...” Kod riječi „svijet” mislimo odmah na neko zlo, na zločeste ljude

i sve moguće. Ne radi se ovdje o tome. Ovdje se radi o vremenu, o duhu vremena. Pavao želi time pokazati sljedeće: Na jednoj strani imamo svemogućega Boga koji se nikada ne mijenja. On se ne treba mijenjati, on je savršen. On se ne mijenja pod pritiskom događaja. Na njegovo djelovanje i postupanje ne dijeluje ništa što se događa na zemlji. To je Bog. „Jer ja, Gospodin, ne mijenjam se” (Malahija).

A na drugoj strani imamo duh vremena kao izraz stalnih promjena u čovječanstvu. Dozvolite mi da spomenem dvije točke: odnos prema Bogu i odnos prema bližnjemu. Ti se odnosi stalno mijenjaju. Kad nekome ide dobro, rijetko se sjeti Boga. Ide li mu loše, opet trči k njemu: Dragi Bože, moraš mi pomoći! Već prema tome kako se onaj drugi ponaša i što se na zemlji događa, mijenjaju se međuljudski odnosi. Jednom su svi drugi dobri i fini, a drugi put je bližnji opak neprijatelj. Promjena je stalna. Već prema događajima u svijetu mijenja se odnos prema Bogu, mijenja se odnos prema bližnjemu, mijenjaju se mišljenja i odnosi prema istini. Pavao kaže: „Nemojte se približavati ovome svijetu! Uočavajte što je volja Božja.” Poziva nas: Pozovite se na Boga, drugim riječima: ne zanosite se duhom vremena! Naš odnos prema Bogu treba ostati nepromijenjen. Na naš odnos prema bližnjemu ne smije utjecati ništa što se događa u svijetu. Naše polazište je svemogući Bog. Pozivamo se na njega, na ono što on želi, što on kaže; njegova istina je naša istina. Neće podleći mišljenju većine. Makar čitav svijet

Apostol Jens Lindemann za vrijeme svog služenja

na neku stvar gledao drugačije, mi ćemo reći: „Žao nam je! Mi se pozivamo na Boga, a Božja se zapovijed nije promjenila. U tome vam se ne možemo pridružiti.“ Čak i kad bismo bili malo stado, što uostalom nismo - mi se kao kršćani, kao ljudi vjere pozivamo na Boga. Tada nećemo moći reći: Ali svi ljudi čine to tako i svi ljudi vide to tako! Ne, Pavao kaže, sami provjerite što je vaša odgovornost. Ja sam odgovoran za svoj odnos prema Bogu, za svoj odnos prema bližnjemu. Moja je zadaća provjeriti da li se nešto podudara s Božjom voljom.

„Uočavajte što je volja Božja ... to jest što je dobro.“ Što je dobro? Pavao kaže: Dobar je Božji zakon, zapovijedi koje je Bog dao Mojsiju (Rim 7, 12). Da li svijet stoji naglavačke ili ne, to je naše polazište. To uvijek vrijedi. Zakon sadržava zapovijed ljubavi: „Ljubi Boga“ i „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“ Isus je veoma zorno objasnio što znači ljubiti bližnjega kao samoga sebe. Rekao je: „Sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima!“ (Matej 7, 12). Jednostavnije nije moguće. To vrijedi za sva vremena i u svim prilikama, pa tako i danas, 2015. godine, u Europi, u Africi, u Americi. Uvijek se moramo pitati: Je li još uvijek tako? Postupam li još tako? Jesam li još tako raspoložen? Što je dobro? Dobar je zakon Božji, Deset zapovijedi, zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Razmatrajući nadalje riječi: „Uočavajte što je volja Božja, naime što je ugodno i savršeno“, moramo razmisliti što je Gospodinu ugodno.

Učenici su ponekad mislili da postupaju u skladu s Isusovim očekivanjima, ali bili su u krivu. Gospodin im je morao reći: Tako ne ide! Učenici su potom razumjeli što je njihova zadaća. Zadaće je bila postupati po zakonu. Njihova je zadaća bila

Bogu nije milo ako mi, da bismo navješćali ili branili svoju vjeru, vrijeđamo svog bližnjega.

služiti Gospodinu. Njihova je zadaća bila naviještati i braniti vjeru. Tako su shvatili svoju zadaću i to je bilo ispravno. Ali nisu uvijek određivali prave prioritete. Spomenimo se Petra. On je shvatio da mora braniti Gospodina. Kada su došli vojnici da uhite Gospodina, on je potegao mač i jednom sluzi odsjekao uho (Ivan 18, 10). Tada je Isus morao reći da spremi mač, jer da ga tako ne može braniti. Zaključak: Bogu nije ugodno ako mi ranjavamo bližnjega da bismo naviještali ili branili našu vjeru. To u našem društvu danas treba uvijek ponavljati. To Bogu nije ugodno. A to se odnosi i na nas.

Jednom je Ivan došao Gospodinu i rekao mu: „Učitelju, vidjesmo jednoga gdje izgoni zle duhove u tvoje ime, jednoga koji nas ne slijedi, i htjedismo

Pjevačice mješovitog zbora

Apostol Rudolf Kainz iz Austrije služi zajednici

mu zabraniti" (Marko 9, 38). Ivan je bio ogorčen. Gospodin mu je međutim rekao: „Nemojte mu braniti [...] Tko nije protiv nas, taj je za nas" (Marko 9, 30). Pretpostavljam da su te riječi iznenadile Ivana koji je bio uvjeren da je učinio nešto dobro. Možda je očekivao ga će ga Gospodin pohvaliti. Isus je to međutim gledao posve drugačije.

Često sam već razmišljao o tom događaju. Sada se javlja netko tko ne slijedi Gospodina. On u Gospodinu sigurno nije vidio Sina Božjega, ali je želio učiniti neko dobro, i učinio je dobro, pomogao je svomu bližnjemu. Istjerivao je duhove, činio je dakle čudesa. Očito je Bog bio s njime i koristio ga kao alat da ljudima učini dobro, a pritom nije čak ni slijedio Isusa. I isus je rekao: „To je u redu!

Ima na ovom svijetu mnogo ljudi koji ne dijele s nama našu vjeru, niti vjeruju u Isusa Krista, Sina Božjega. Unatoč toga trude se bližnjemu činiti dobro i služiti Bogu. Bog ih koristi kao alat da bi činio dobro. Ne bi bilo ugodno kada ih mi ne bismo cijenili, kad bismo ih prezirali ili čak napadali. Nije to moj izum, to proizlazi iz Gospodinovih riječi. Poštivanje takvih ljudi ne mijenja ništa u našoj vjeri.

činiti dobra djela. Bogu je ugodno ako ih poštujemo. Jednom drugom prilikom kada je vidio da Isus u Samariji nije bio primljen, Ivan je rekao: „Gospodine, hoćeš li da zapovjedimo ognju da siđe s neba i da ih uništi?“ (Luka 9, 54). Isus ih je ukorio zbog toga. Ni to mu nije bilo ugodno. Nije želio da se prisiljava ljude da ga prihvate, tako što im se prijete: Ako to ne učinite, sići će oganj s neba!

Bogu nije ugodno ako se želi motivirati ljude tako što im se prijete i i što ih se straši. Trebamo ljubiti Boga i bližnjega. Tu zapovijed treba ispravno shvatiti i ostvarivati. Gospodin Isus je jasno rekao: Naš odnos prema Bogu ovisi o našem odnosu prema bližnjemu. Jedno se ne

odvaja od drugoga. Još je to pojasnio riječima: „Dakle. Ako doneseš dar svoj na žrtvenik i tu se sjetiš da ti brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar tu pred žrtvenikom, hajde i najprije se izmiri s bratom, pa onda dođi i prinesi dar svoj!“ (Matej 5, 23.24). Ne može se služiti Bogu i prezirati bližnjega ili biti posvađan s njime. Ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu su neraskidivo povezane.

Desno: Veleapostol Jean-Luc Schneider s braćom i sestrama nakon službe Božje

Dolje: Za vrijeme službe Božje pjeva mješoviti zbor

Isus je također jasno poručio da si ne možemo izabrati tko će biti naš bližnji. To bi bilo fantastično. Ja određujem koga ću ljubiti. – Gospodin određuje tko je tvoj bližnji! Bližnji, to je onaj koji je bolestan, tko je u tamnici – zamislimo si to! -, i stranac koji je posve drugačiji, koji dolazi iz druge kulture, druge vjere i drugačije razmišlja (Matej 25, 35-40). Njega trebaš ljubiti! Ne možeš sam odrediti tko će biti tvoj bližnji. Bližnji ti je onaj koga je Bog stavio pored tebe. Sigurno je lako ljubiti stranca dok je u svojoj zemlji, daleko od tebe. Sada je međutim Bog možda odlučio da bolesnik, siromah, kažnjenik, stranac živi kod tebe u sebi, kod tebe u tvom gradu. Bog je tako htio. On je sada tvoj bližnji. Sada uoči i provjeri što je Bogu ugodno!

Vidimo da je naša vjera, novoapostolska vjera, nešto veoma konkretno. Veoma brzo dolazimo do praktičnih aspekata. Trebamo ljubiti onu osobu koju je Bog postavio pored nas. Isus je jasno poručio da služenje bližnjemu ne zamjenjuje služenje Bogu. Oboje ide zajedno. Neki ljudi misle da ne trebaju služiti Bogu ako služe bližnjemu. To ne ide. Znadete dobro, kada je Marija donijela dragocjene pomasti i njome pomazala Gospodinu noge, da je jedan od učenika rekao: „Zašto se ova pomast nije prodala za trista denara te to dalo siromasima?” Na to je Isus rekao: „Pusti je! Ona ju je sačuvala za dan moga ukopa. Jer siromahe ćete uvijek imati sa sobom, a mene nećete imati uvijek” (Ivan 12, 1-8). Služenje bližnjemu ne zamjenjuje služenje za Boga. Treba činiti jedno i drugo. To je Bogu ugodno.

„Uočavajte što je volja Božja ... naime što je savršeno.” Bog je savršen, on se ne treba mijenjati, on se ne treba prilagođavati. Mi smo međutim nesavršeni te se moramo uvijek iznova ispitivati: Što još moram kod sebe promijeniti? Ne, da bih se prilagodio duhu vremena, nego da se mjerim s Božjom savrшеноšću. Pritom moramo uvijek sumnjati u sebe, a to vrijedi i za Crkvu i za svakog pojedinca. Što je volja Božja? Što želi Gospodin Isus? Moramo se eventualno prilagoditi, jer zaključujemo da je Bog otišao korak dalje, jer smo postali svjesni da nismo dobro razumjeli što je želio. Kroz slične je stvari prošao i Petar. Mislio je da je spasenje namijenjeno samo za Izrael. Odgovarajuće je zvučao i prvi nalog poslanja: Idite k djeci Izraela –

ne idite Samarijancima! (usp. Matej 10, 5). Potom mu Bog pokazuje da teba ići i k poganima i Petar je morao promijeniti svoje mišljenje. Slično doživljava i Crkva. Uvijek iznova moramo se pitati da li je naša nauka prilagođena volji Božjoj, nisu li potrebne neke promjene. Kada spoznamo da sada bolje razumijemo Gospodina Isusa, trebamo se mijenjati, moramo se prilagoditi, jer smo došli do zaključka da ono što smo nekada propovijedali više ne odgovara volji Božjoj. Nije doduše bilo pogrešno, ali smo u međuvremenu spoznali da volja Božja ide još i dalje. Tada se mi mali ljudi moramo ipak prilagoditi.

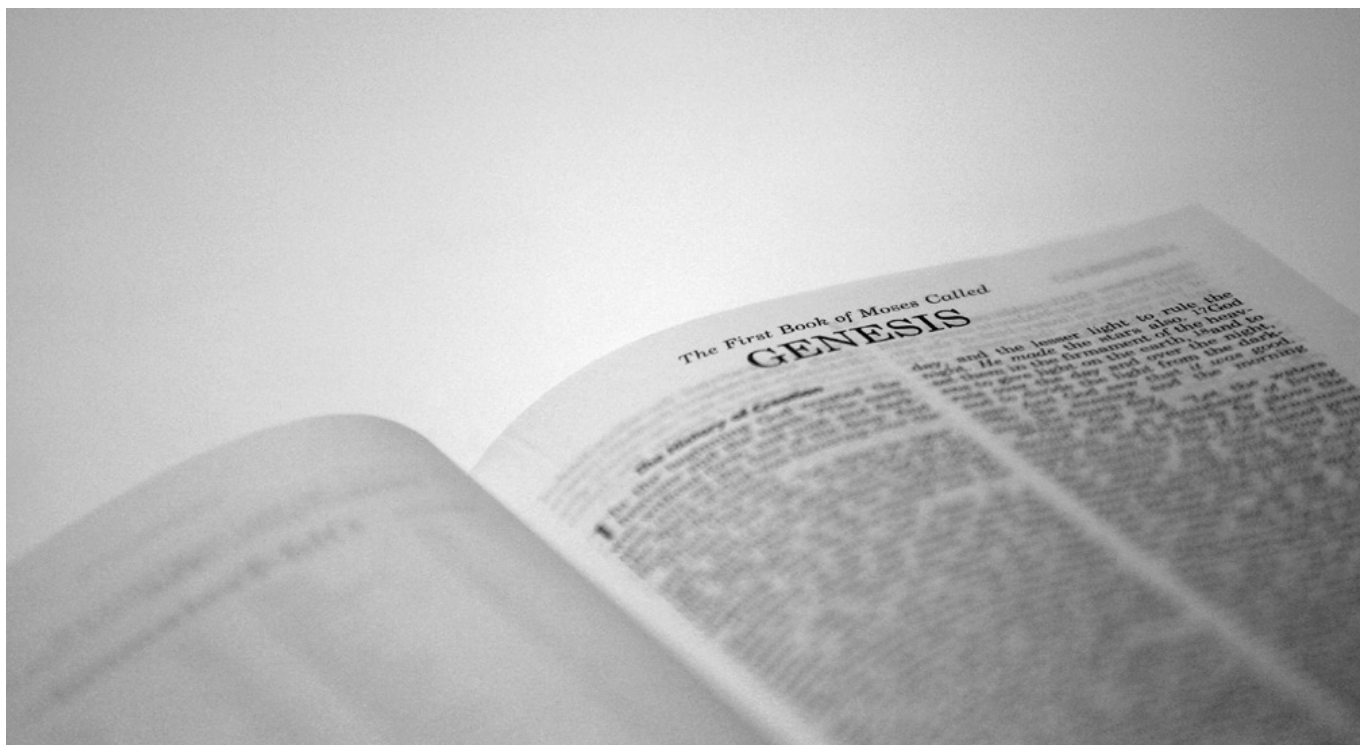
A što vrijedi za Crkvu, vrijedi i za pojedinca. Ne možemo se držati tradicije i govoriti: Uvijek smo radili tako. Svoje stavove moramo uvijek dovoditi u pitanje: Kakav je moj odnos prema Bogu i kakav je moj odnos prema bližnjemu? Što mogu mijenjati, što moram mijenjati? Veoma neugodno – i za mene, ni meni ne pada to lako – ali je bezuvjetno potrebno!

Mnogima su promjene razlog za sablazan. Ali za vjerne koji sve shvaćaju ozbiljno su upravo takve promjene, takvo prilagođavanje, takvo propitivanje, to stalno provjeravanje, izvor i razlog za veliku radost. Posve jednostavno zbog toga, jer će Gospodin tada reći: „To mi je ugodno! Ja te blagoslivljem!”

TEMELJNE MISLI

Na naš odnos prema Bogu i prema našem bližnjemu ne smiju utjecati nikakvi događaji ni naše okruženje. Mi se ravnamo prema volji Božjoj koji od nas očekuje

- da ljubimo Boga i bližnjega
- da prema drugima iskazujemo toleranciju i poštovanje
- da budemo spremni biti što bolji kako bismo stekli savršenstvo.

Katekizam u pitanjima i odgovorima

„Crkva, koja zaboravlja svoju nauku, slaba je Crkva“ ova Veleapostolova izjava na službi Božjoj u Toulouseu jasno govori koliko mu je stalo da svi novoapostolski kršćani poznaju nauku vjere. Stavio je braći i sestrama na srce da se potrudu upoznati se sa sadržajima koje naučava Novoapostolska Crkva.

Naglasio je da nauku može prenositi dalje samo onaj tko ju je usvojio, te da pritom nije dovoljno samo je poznavati, nego da je potrebno biti i uvjeren da je valjana. S tim u vezi ukazao je na nedavno izišli „Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima“ koji na razumljiv način oslikava našu nauku.

S planiranim izdanjem „Katekizma Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima“ ove

2015. godine imamo na raspolaganju dva oblika jednog djela koji ispunjavaju različita očekivanja.

Već uskoro nakon pojave Katekizma 2012. godine slijedili su prijevodi na nekoliko glavnih svjetskih jezika. Pored tiskanog izdanja pripremljen je i Katekizam u elektroničkom obliku. Osim toga izrađene su i varijante za internet. Sasvim u trendu vremena bio je i razvoj „Katekizam-app“ za smartphon i tablet. Sadržajno su sva ta izdanja jednaka.

Veleapostol Leber je imao želju da se izradi i verzija Katekizma koja bi bila primjerena za nastavne svrhe. Ona bi trebala poslužiti da se olakša razumijevanje nešto težih sadržaja. Toj se želji udovoljilo sada s najnovijim proizvodom to jest Katekizmom u pitanjima i odgovorima. Za to izdanje djela tekst kompletne verzije Katekizma podijeljen je na 750 pitanja. Zbog lako razumljivih i preglednih tekstova ovo se djelo može koristiti za obuku službenika širom svijeta.

Zašto „pitanja i odgovori“?

Shema pitanja i odgovora uobičajena je u kršćanskim katekizmima već stoljećima te ima i u našoj Crkvi dugu tradiciju. Ta je didaktička metoda provjerena mnogo puta. Na nastavi konfirmanada koristi se već dugo vremena. Tako treba ovaj Katekizam ubuduće koristiti kao prateći udžbenik. Osim toga prikladan je za zorno prenošenje kršćanske nauke uopće kao i specifičnih razmišljanja naše Crkve.

„Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima“ je na poticaj Veleapostola Lebera prošao fazu testiranja koje je projektnoj grupi zaduženoj za izradu dalo značajne upute. Unaprijed su bila razrađena i na nastavi konfirmanada tesirana tri poglavlja u obliku pitanja i odgovora. Testovi su obavljani u Africi gdje ima najviše članova Crkve. Pri izradi djela pazilo se prije svega da tekst bude ugodan za čitanje. Tekst tako sadrži mnogo cjelovitih biblijskih citata. Oni čitatelju nude prednost da može pročitati neki biblijski tekst i ako nema Bibliju pri ruci. To je važno posebno za one krajeva svijeta gdje svatko nema Bibliju u kući. Na taj način djelo služi ne samo za upoznavanje poučaka naše vjere, nego pored toga donosi dobar pregled gotovo svih poruka Svetog pisma značajnih za upoznavanje i produbljivanja naše vjere. Pojmovi koji nisu baš svakome lako razumljivi ni uobičajeni opširno se objašnjavaju tamo gdje se prvi put spominju. Da bi se to djelo moglo koristiti zajedno s Katekizmom, njegova građa odgovara

građi Katekizma. Tako se „Katekizam u pitanjima i odgovorima“ može koristiti i kao „Radna knjiga“ uz Katekizam. Time može poslužiti i samoucima da se lakše upoznaju sa sadržajem Katekizma.

Daljnji cilj ovog djela je da se omogući što je moguće veća razumljivost i jasnoća. Da bi se to postiglo, korištene su različite metode

- Pomoću pitanja i odgovora koji se nadograđuju jedan na drugi čitatelj se uvodi u sadržaje Katekizma.
- Da bi čitatelj što lakše mogao prodrijeti u djelomično složene sadržaje, teme su podijeljene u veliki broj pojedinačnih pitanja i odgovora. Tako su pojedini odlomci ostali relativno kratki.
- Tekst je formuliran što je moguće jasnije i bez mnogo stručnih izraza.
- Nastojalo se izbjeći detaljan prikaz razmišljanja koja su dovela do određenog izričaja.
- Za određene pojmove poseglo se za tumačenjima odn. još su proširena u odnosu na Katekizam.

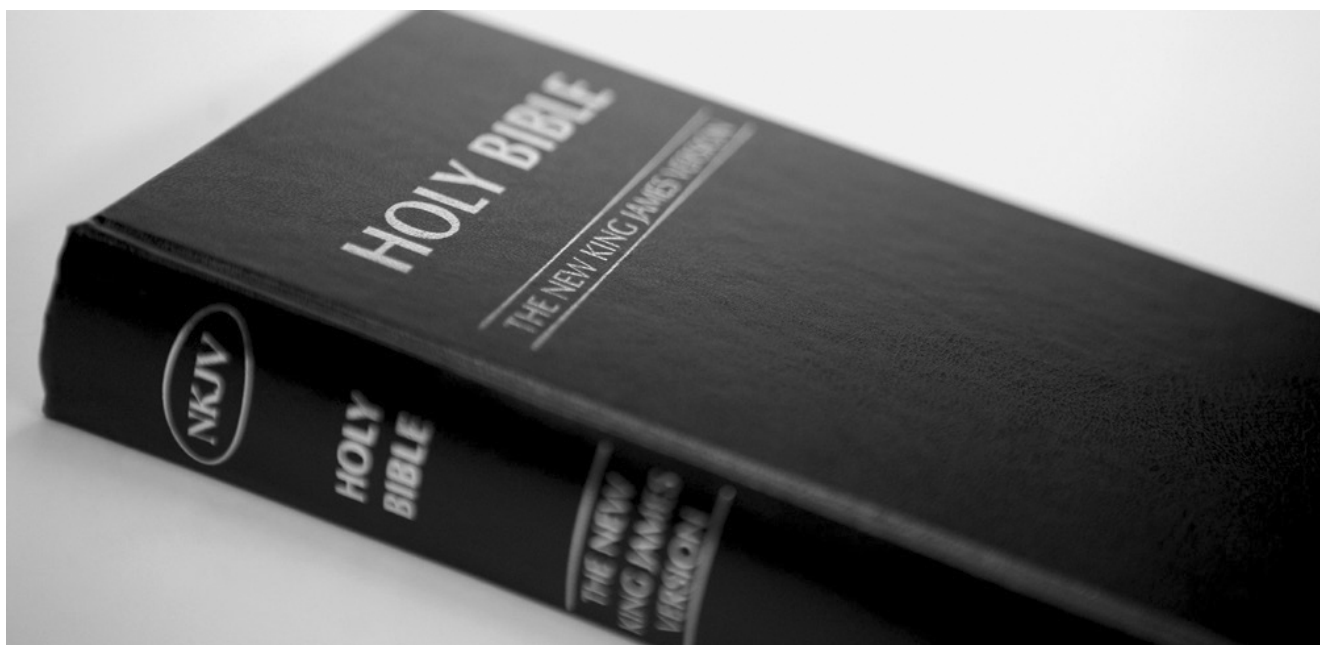
Izbor slika potiče na razmišljanje i sabranost. Dijelom naglašavaju tekstove kojima su pridodane, a dijelom su tek ilustracija. Pomoću slika je razbijen i blok teksta što opet doprinosi lakšem čitanju.

Veleapostol Jean-Luc Schneider, koji je intenzivno pratio nastajanje Katekizma, u predgovoru se obraća čitateljima sljedećim riječima:

Kao i prva verzija Katekizma tako i ovaj Katekizam poziva sve novoapostolske kršćane da se intenzivno pozabave sa sadržajima svoje vjere. Poziva i sve zainteresirane da kroz njega upoznaju novoapostolsku nauku vjere. Neka ovo djelo posluži blagoslovljenoj primjeni!”

Imprint:

Izdavač: Jean-Luc Schneider
 Überlandstrasse 243, CH-8051 Zürich, Švicarska
 Nakladnik Friedrich Bischoff GmbH
 Gutleutstrasse 298, 60327 Frankfurt/Main,
 Njemačka
 Urednik: Peter Johanning

Poglavlje 1: Božja objava

„Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima“ pripremljen je u metodičko-didaktičkom obliku. Pomoću 750 pitanja i odgovora voditelj se na lako razumljiv način vodi od izjave do izjave

Gdje je ishodište vjere u Boga?

Vjera ima svoje ishodište u samom Bogu. On se otkriva ljudima: On je „objavljuje“. Vjeru da Bog postoji, darovao je ljudima dakle sâm Bog. Bog se ne skriva, nego dopušta da ga ljudi upoznaju, tako da ljudi govore o Bogu i mogu vjerovati u Boga.

„Jer njima (ljudima) je očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im je to zapravo objavio. Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova

vječna moć i božanstvo, promatrana po njegovim djelima, opažaju od postanka svijeta“ (Rim 1, 19.20).

Kako se Bog objavljuje?

Bog se objavljuje na različite načine, u prirodi i u povijesti.

Kako se Bog pokazuje u prirodi?

Bog se u prirodi pokazuje kao Stvoritelj: u postojanju svemira, ljudi, životinja i biljaka.

„Ti natapaš bregove iz dvorova svojih, zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku.

Ti daješ da niče trava za stoku i bilje na korist čovjeku, da izvede kruh iz zemlje..." Psalam 104, 13.14

Kao što se Bog otkriva ljudima?

Bog je duhovno biće. On se ljudima otkriva kao Bog.

- Otac, Stvoritelj i čuvar svijeta (usp. Post 1)
- Sin, Otkupitelj koji donosi spasenje (usp. 1 Iv 5, 20).
- Duh Sveti, Branitelj, koji nas uvodi u svu istinu (usp. Iv 16, 13).

Kako su zapisane Božje objave?

■ Božje objave zapisane su u Svetom pismu. Pod „Božjim objavama" podrazumijevamo više toga:

- Bog nam se otkriva. Otkriva nam svoju narav („Samoobjava" Božja).
- Bog saopćava ljudima svoju volju.
- Bog prilazi čovjeku u svojoj ljubavi, prvenstveno u svojoj riječi i u sakramentima.

Malici još spoznaja o božanskom djelovanju?

■ Da, po djelovanju Duha Svetoga u apostolskoj službi daruju nam se spoznaje i uvidi o Božjem djelovanju na spasenje ljudi. U Bibliji je sve to naznačeno a Duh Sveti nam to razotkriva.

Kako se treba čovjek odnositi prema Božjim objavama?

Čovjek treba vjerovati u Boga i njegove objave. Čovjek može samo po vjeri shvatiti božanske objave. Ako vjeruje, božansko će mu postati dragocjeno i presudno za njegov život. Za nekoga tko ne vjeruje u Boga kao Stvoritelja, svemir nije na primjer djelo Božje, u kojem se Stvoritelj objavljuje čovjeku, nego je rezultat slučajnih procesa u prirodi.

Kako dolazi čovjek do vjere?

Vjera je dar Duha Svetoga i on je jača i učvršćuje. To se događa između ostalog i kroz propovijedanje

Evandjelja na osnovi Svetog pisma.

„Prema tome, vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom" (Rim 10, 17).

Što je Sveto pismo?

Sveto pismo – Biblija – je zbir spisa o Božjem djelovanju, obećanjima i zapovijedima. Sastoji se od Starog i Novog zavjeta. Sveto pismo donosi svjedočanstvo o Božjim objavama, ali ne donosi potpun i cjelovit niz svih djela Božjih. Bog se pobrinuo da ostane sačuvano sve što je važno za spas ljudi.

Riječ „Biblija" izvedena je od latinske riječi „biblia" i znači „knjige, svitak rukopisa".

Tko je začetnik Svetog pisma?

Začetnik Svetog pisma je Bog. Ljudi koje je Duh Sveti na to potakao (inspirirao) nadahnuo, zapisali su što je Bog objavio. Što se tiče oblika i načina izražavanja biblijske su knjige odraz dotičnih sastavljača i njihovog misanog svijeta kao i iskustava iz njihovoga vremena.

Riječ „inspiracija" znači u prijevodu „nadahnuće". Božanska inspiracija znači da nekog čovjeka Duh Sveti potiče na nešto odnosno da mu nešto prenosi.

Jesu li tekstovi biblijskih knjiga pouzdano sačuvani i preneseni?

Jesu. Bog se pobrinuo da tekstovi biblijskih knjiga ostanu sačuvani kroz stoljeća u svom neiskrivljenom obliku.

Kako je nastala zbirka biblijskih knjiga?

Zbirka biblijskih knjiga nastajala je tijekom stoljeća. Njezino nastajanje ne zahvaljujemo samo ljudskom umu i razmišljanju, nego prije svega božanskoj volji. Kršćanski kanon Staroga zavjeta temelji se na hebrejskom kanonu židovstva, čiji su spisi nastajali u vremenskom razdoblju od nekih 1000 godina.